

Fetița talentată se numește Smarandache Raluca Gabriela, născută în județul Olt, Balș. A copilărit în satul Laloșu, județul Vâlcea, are 10 ani și locuiește în București, cu părinții Roxana și Alexandru. Este elevă în clasa a IV-a, la Școala Gimnazială nr. 108, București. La începutul lunii februarie, eu, Grigore Curcanu, profesor de limba română, la Școala Gimnazială nr. 108 București am vorbit elevilor despre importanța cititului, scrisului, cu ocazia „Zilei cititului”.

Așa am cunoscut-o! Am descoperit un copil frumos, inteligent, cu un zâmbet plăcut, cu o față de înger, dispusă să ne împărtășească din îndeletnicirile ei literare, în afara orelor de program școlar. I-am luat un scurt interviu Ralucăi, din care am descoperit că are un munte de talent, că scrie de doi ani, iar asta a spus-o cu fermitate, ca și cum era un mare literat care voia să pună în evidență lucrarea sa. Ne-a povestit că majoritatea poeziilor pe care le compune sunt inspirate din viața de zi cu zi. De asemenea locul unde a copilărit a pus o amprentă în mintea și în sufletul ei.

Raluca ne-a spus ca la bunicii ei, în Oltenia, privește la animalele frumoase din ograda bunicilor, la apa Gilortului, la copiii din sat, la case, la cer și „versurile vin singure”. Ne-a citit din versurile ei cu mare plăcere, și am rămas surprins că o poezie avea 150 de strofe pe care a scris-o în vacanță la Predeal. Poeziile ei te încântă și descrie chipul mamei: „Mama e o floare de primăvară,/ De pe spate-mi ia povară,/ Dar este și o floare de vară,/ Este scumpă cât o comoară,/ Mama mă mai cearta și ea,/ Dar tot este iubirea mea”. De asemenea, scrie despre copilărie: „Copilăria e ca un trandafir,/ Un dar de la Dumnezeu, dată cu mir”. Are poezii de dragoste de țară, de portul popular, în special de ia românească: „La mulți ani ie frumoasă,/ O cămașă arătoasă”. Școala apare mereu în poezia ei, unde vorbește de director, Florina, pe care o iubește: „Școala mea de neuitat/ Unde totu-i minunat./

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
Independența
prin Cultură

Școala mea un paradis,/ Frumoasă ca un curcubeu”.

Văzând calitățile de poet, ale micuței noastre, Raluca, am invitat-o la Cenaclul Internațional literar-artistic „Dor de infinit”, pe care îl conduc, în calitate de președinte, la Biblioteca Metropolitană din București. Raluca a venit cu ambii părinți și radia de bucurie, văzând atâta lume. Vedeam cum în ochii ei licăreau două măgele, pline de gingășie și curiozitate. Ea se mândrea pe scaunul de la prezidiu, era așa de fericită, ceva înflorise în sufletul ei și această zi era, poate cea mai frumoasă sărbătoare din viața ei! I-a venit și ei rândul, s-a dus în față și a citit, ca un mare scriitor, din opera sa câteva poezii. Eu i-am înmânat diploma și medalia de onoare, ca președintele al Asociației Internaționale Literare și Culturale „Dor de infinit”. Raluca radia de fericire, în ochii ei coborâseră cele mai frumoase zâne ale fericirii.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

Grigore Curcanu
*Independența
prin Cultură*